

**SEMASA MENGGULUNG PERBAHASAN DI PERHIMPUNAN AGUNG UMNO
PUSAT DAGANGAN DUNIA PUTRA (PWTC), KUALA LUMPUR (K.L), 2
DISEMBER 1990**

Assalamu alaikum warahmatullahi wabarakatuh.

Yang Berbahagia Tan Sri Pengerusi Tetap;

Yang Berbahagia Timbalan Presiden, Naib-Naib Presiden yang baru dan yang lama;

Ahli-ahli Majlis Tertinggi;

Saudara para perwakilan sekalian.

Saya amat bersyukur kerana kita telah mengadakan persidangan selama 3 hari ini, dalam keadaan yang tenang, dalam keadaan yang selamat, dalam keadaan yang cukup bersih. Kita juga telah dapat menjalankan pemilihan Ahli-ahli Majlis Tertinggi dan Naib-Naib Presiden tanpa sebarang ketegangan walaupun memang ada pertandingan tetapi pertandingan yang sihat.

2. Memang benar saya telah membuat teguran berkenaan dengan kempen-kempen yang telah dilakukan, tetapi teguran itu ialah supaya kita dapat mengurangkan sedikit kempen-kempen. Pada umumnya kempen yang dijalankan tidaklah seperti yang kita telah lihat pada tahun 1987, yang mana kempen menjadi begitu buruk sehingga akhirnya parti kita telah berpecah dan UMNO diharamkan. Dan usaha yang amat berat terpaksa dilakukan untuk menghidupkan semula UMNO. Alhamdulillah pada hari ini kita lihat bagaimana tegasnya UMNO. Bagaimana kita dapat uruskan kerja-kerja kita dengan begitu sempurna dan kita telah melalui ujian yang terbesar sekali, iaitu kita telah menghadapi pilihanraya. Pada pilihanraya lalu bukan sahaja ahli-ahli UMNO yang menentukan sama ada kita berjaya ataupun tidak, tetapi orang ramai, orang-orang Melayu yang tidak menjadi ahli UMNO. Tentulah kerana sokongan mereka juga barulah kita dapat kemenangan.

3. Dari itu kita berbangga dengan kejayaan ini, kejayaan hasil daripada minat dan semangat setiap seorang ahli UMNO dan wakil-wakil mereka ke Persidangan UMNO ini. Persidangan ini telah membincangkan bermacam-macam masalah yang sensitif tetapi ianya tidak terkeluar daripada batasan. Sebaliknya cakap-cakap, perkataan-perkataan yang digunakan ialah yang mengikut adat resam orang-orang Melayu.

4. Adanya perhimpunan yang seperti ini kadang-kadang dianggap sebagai satu perkara biasa sahaja, kerana di Malaysia apabila kita mengadakan perhimpunan memanglah perhimpunan itu berjalan dengan tertib dan teratur, tidak ada rusuhan, tidak ada perkara-perkara yang tidak diingini berlaku. Tetapi walaupun demikian kita harus juga mengucapkan berbanyak terima kasih kepada mereka yang terlibat dengan menguruskan supaya perjumpaan ini berada di dalam keadaan yang tertib dan teratur dan mereka terdiri daripada pegawai-pegawai dan kakitangan ibu pejabat yang diketuai oleh Mat Bulat. Dia tanya saya tadi

sama ada dia dah tidak dapat gelaran Mat Bulat. Saya kata masih nampak dia bulat lagi. Dia tidak tahu bulat itu ada penyakit. Saya tidak bulat pun dapat penyakit juga. Ini lagi satu, Menteri Kewangan marah dengan saya kerana bagi nama Keling pada dia. Dia kata nama Hindu. Dia kata macam mana panggil dia Raja Money. Bukan Raja Money tetapi nama Raja Mahani.

5. Bagi pihak Majlis Tertinggi dan para perwakilan sekalian, saya mengucapkan terima kasih kepada para pegawai dan kakitangan dan juga kepada pasukan keselamatan PWTC dan juga kepada polis yang telah menentukan segala urusan yang berjalan dengan begitu baik semasa Persidangan kita ini. Memang kadang-kadang semasa pilihanraya mungkin didapati polis tidak dapat mengawal segala-galanya dan saya sebagai Menteri yang berkenaan memohon maaf kerana kita tidak mempunyai bilangan polis yang cukup untuk kecemasan-kecemasan yang tidak disangka. Kalaulah Encik Abdul Rahman Bakar boleh bagi tahu dia hendak kena kurung kita hantulah. Tetapi dia tidak tahu, kita pun tidak tahu, terlewat sampai pukul 6.00 tak boleh keluar, tak boleh mengundi, dia kalah. Bukanlah sengaja, pihak polis tidak sengaja, mereka berusaha dan kita pula memberi larangan kepada mereka supaya janganlah berlaku kekasaran kepada orang ramai kerana kita tidak ingin peristiwa Memali berlaku sekali lagi. Sebab itu biasa terjadi orang yang ganas daripada parti PAS ini sehingga sanggup menangkap polis. Bukan polis menangkap mereka, mereka menangkap polis. Kita pula dengan senangnya boleh melepaskan polis yang ditawan oleh parti PAS dengan menggunakan senjata dan sebagainya, tetapi kita tidak ingin berbuat demikian. Kita ingin supaya mereka sedar kesalahan mereka dan tidak melakukannya lagi. Tuan-tuan dan Puan-puan,

6. Saya telah mengikuti perbincangan yang berlaku dan perkara-perkara yang telah disuarakan dan tidak banyak yang boleh saya sentuh di sini. Kita kadang-kadang terlupa berkenaan dengan sesuatu yang kita ingin melarang orang melakukannya tetapi apabila kita buat, maka itu kita benarkan kepada diri kita. Kalau kita ingin memerintah secara yang adil kita harus tidak buat apa yang kita larang orang lain membuatnya.

7. Di sini saya ingin menyentoh ucapan daripada Bang Li saya daripada Perlis. Dia hendak suruh saya pergi ke masjid, ada kuliah subuh dan kuliah isya'. Kononnya ini akan dapat memberi penjelasan sedikit sebanyak berkenaan dengan agama kerana dia anggap saya ini sebagai seorang yang arif dalam bidang ini semata-mata kerana ucapan saya. Kita tidak hendak masjid digunakan untuk apa-apa tujuan politik. Kita tidak hendak orang lain menggunakan masjid untuk tujuan politik dan kita juga tidak akan menggunakan masjid untuk tujuan politik.

8. Ada banyak forum lain lagi yang boleh kita guna untuk memberi penerangan berkenaan dengan agama kita supaya rakyat umat Islam di negara kita ini tidak terkeliru dengan hujah- hujah yang dibuat oleh parti PAS demi kepentingan politik parti mereka. Saya sedar tentang penyelewengan yang dilakukan oleh parti PAS di mana mereka menggunakan agama untuk kepentingan politik mereka sehingga ramai daripada rakyat Malaysia sudah terkeliru dan adanya yang memikir bahawa kalau mereka naik kenderaan PAS walau macam mana

buruk sekali pun drebarnya, mereka akan sampai ke syurga. Ini adalah pendapat mereka. Ini adalah hasil daripada kekeliruan kerana tafsiran yang bukan-bukan dibuat oleh parti PAS. Juga saya mengambil maklum tentang rasa curiga ramai daripada ahli-ahli terhadap nama Islam yang dilekatkan kepada parti ini. Kita dapati oleh kerana dianya menggunakan nama Islam kepada partinya maka ramai yang keliru bahawa PAS adalah Islam dan Islam adalah PAS. Oleh itu pihak kerajaan akan menimbang dan memikir secara mendalam tentang penyalah-gunaan perkataan Islam, muslim dan sebagainya oleh parti politik yang membawa kepada kekeliruan ramai daripada umat Islam di negara kita ini. Kita bukan ingin membuat ini kerana ingin mengalahkan mereka dalam arena politik. Tetapi kerana kita tidak ingin orang Islam keliru tentang agama mereka.

9. Dalam arena politik kita boleh menang dengan mereka walau apa cara sekalipun yang mereka gunakan. Kali ini mereka menang bukan semata-mata kerana mereka dapat menipu rakyat di Kelantan dan setengah tempat di Terengganu kerana kononnya mereka Islam, tetapi ada juga perkara-perkara lain yang menyebabkan mereka mencapai kemenangan. Mereka biasa kalah dahulu dan mereka mungkin kalah lagi di masa hadapan.

10. Ada seorang jurucakap daripada sebuah negeri yang saya terlupa hendak catit di sini yang menyentuh tentang dasar kita terhadap Kuwait. Ada yang menyatakan bahawa mereka berasa tidak senang dengan keputusan kita, menyokong usul di dalam Majlis Keselamatan Bangsa-bangsa Bersatu. Kita telah memikir dengan mendalam tentang masalah ini. Kita sedar bahawa kita tidak suka tentang penglibatan Amerika Syarikat dengan krisis Teluk. Kita tidak suka kepada Amerika Syarikat yang mempunyai banyak pengaruh Yahudi di dalamnya. Kita juga sedar bahawa mungkin Israel mengambil kesempatan daripada serangan dan penaklukan Kuwait oleh Iraq. Tetapi dalam pada itu kita harus ingat bahawa orang-orang Kuwait telahpun ditawan oleh Iraq, oleh Saddam Hussein dan ramai daripada mereka ini menderita, menunggu pertolongan daripada pihak lain. Dalam masa kita cemas, kita tidak boleh memilih siapa yang patut menolong kita.

11. Kalaulah orang-orang Islam sanggup menghantar askar-askar mereka yang cukup dan kuat untuk mengganti askar-askar Amerika Syarikat, maka kita tidak perlu menyokong apa-apa usul di Majlis Keselamatan Bangsa-Bangsa Bersatu. Tetapi sepertimana kita tahu, kita sendiri tidak sanggup kerana kita tidak mempunyai tentera yang cukup kuat. Demikian juga dengan negara-negara Islam yang lain mereka tidak sanggup. Kalaupun sanggup pun bala tentera mereka tidaklah cukup kuat untuk melawan bala tentera Iraq. Oleh kerana itu apabila Arab Saudi berasa cemas, mereka terpaksa meminta pertolongan daripada siapa sahaja yang sanggup menolong mereka. Saya telah jelaskan ini dengan memberi contoh orang yang hampir tenggelam dalam sungai dan kalau ada orang yang menghulur tangan untuk menyelamatkannya dia tidak akan bertanya tangan itu tangan Islam ataupun tangan Kristian. Yang penting baginya ialah menyelamatkan dirinya dahulu.

12. Kita dahulu juga pernah diserang oleh jiran kita yang sebangsa dan seagama dengan kita. Pada ketika itu juga kita meminta tolong daripada orang

lain dan kita tidak mengambil kira apa anutan agama mereka. Yang kita tahu ialah kita ingin menyelamatkan diri kita. Inilah keadaan yang dihadapi oleh rakyat Kuwait sekarang ini. Bangsa mereka hendak dihapuskan sama sekali dan ada berita-berita yang boleh dipercayai bahawa ramai daripada rakyat Kuwait telahpun dibunuh ataupun diseksa. Kita tidak boleh menafikan kebenaran cerita ini. Kalau kita hendak dan kalau kita dibenar, kita boleh menghantar pemerhati ke Kuwait. Tetapi kita tidak mungkin menghantar pemerhati ke Kuwait. Kita telah bersetuju dengan sekatan segala bekalan ke Iraq, tetapi kalau bekalan-bekalan kepada Iraq tersekat, sudah tentu yang akan menderita ialah rakyat Kuwait sendiri. Kalau ada makanan siapakah yang mendapat makanan itu dahulu. Percubaan untuk menghantar pemerhati ke Kuwait telah ditolak oleh Iraq. Dengan ini kita percaya kalaulah kita menunggu sanction, maka dianya akan berlarutan bukan sahaja berbulan-bulan tetapi bertahun-tahun. Kita telah mengenakan sanction kepada Afrika Selatan selama 10 tahun dengan tidak ada kesan di segi menyebabkan mereka begitu lapar sehingga tidak ada makanan di negara mereka. Justeru itu jikalau kita menyelesaikan masalah ini melalui sanction maka terpaksa kita menunggu bertahun-tahun.

13. Kita sedar tentang nasib orang-orang Palestin. Kita memberi perhatian dan mendesak supaya orang Palestin juga diberi pertimbangan yang sama dengan nasib orang-orang Kuwait. Tetapi apakah kita boleh menunggu sehingga selesainya masalah Palestin sebelum menumpu kepada nasib orang-orang Kuwait. Sebab itu kita meminta kepada Saddam Hussein supaya dia mengundurkan tenteranya daripada Kuwait. Memang Malaysia mempunyai pendirian tidak bersetuju dengan mana-mana jiran yang kuat memasuki jiran yang lemah dan menguasainya. Kita menentang Vietnam kerana melanggar Kambojia. Kita menentang Russia kerana masuk ke Afghanistan dan kita mengkritik Amerika kerana tindakannya terhadap Grenada dan Panama. Kita tidak bersetuju dengan sebarang ugutan daripada kuasa yang besar, tetapi dalam kes ini kita tidak boleh mengecualikan. Kita masih terus menentang tindakan yang telah diambil oleh Iraq menawan Kuwait. Kalaulah tentera Iraq itu begitu kuat dan boleh dan berani menghadapi bala tentera Amerika Syarikat, kenapakah tidak Iraq menyerang Israel dan menghadapi Israel dan Amerika Syarikat.

14. Dengan menyerang Kuwait maka Iraq telah membenarkan pintu belakangnya diancam oleh Israel yang sekarang ini bebas daripada sebarang tuduhan dan lebih ganas lagi daripada dahulu, kerana sekarang ini kita tidak tumpu lagi perhatian kepada Palestin, orang-orang Palestin dan Israel. Sebaliknya kita terpaksa tumpukan perhatian kepada apa yang berlaku di Teluk dan apa yang berlaku kepada rakyat Kuwait yang menderita kerana serangan dan penaklukan oleh Iraq. Sebab itu kita ingin supaya masalah Krisis Teluk ini diselesaikan dengan seberapa cepat yang boleh. Kita memberi masa 45 hari untuk Iraq undur daripada Kuwait, masa yang jauh lebih cukup kerana untuk menawan Kuwait, Iraq mengambil masa 24 jam. Dalam 24 jam Kuwait telah ditawan kerana Kuwait adalah sebuah negara yang kecil. Kita tidak nampak masalah Iraq tarik tenteranya daripada Kuwait dalam jangkamasa 45 hari, kalau dianya ingin mengundurkan diri daripada Kuwait.

15. Kita menyokong usul ini kerana dianya memberi peluang kepada Iraq untuk menarik balik tenteranya dan kita akan cuba menyelesaikan sebarang masalah antara Iraq dengan Kuwait melalui rundingan. Kalau tidak hendak Bangsa-bangsa Bersatu menyelesaikannya, maka negara-negara Islam termasuk Malaysia sanggup berunding menyelesaikan masalah antara Kuwait dengan Iraq. Kita telah sampaikan mesej ini kepada Iraq tetapi kita tidak dapat apa-apa response sama sekali. Sebaliknya Iraq telah menghantar lebih banyak tenteranya ke Kuwait dan mengancam akan menyerang Arab Saudi. Sebab itulah kita terpaksa menyokong usul ini bukan kerana kita sayang kepada Amerika ataupun menyebelahi Amerika. Kita tidak ada hak untuk menganiayakan orang-orang Kuwait, semata-mata kerana kita benci kepada Amerika dan Israel. Sebab itu saya harap kita faham kenapa kita mengambil keputusan untuk menyokong usul di Majlis Keselamatan Bangsa-bangsa Bersatu baru-baru ini.

Yang Berbahagia Tan Sri Pengerusi,

Saudara-saudari sekalian,

16. Saya ingin menyentuh sedikit berkenaan dengan usul Raja dan Perlembagaan. Pepatah Melayu berkata "kerana nila setitik, rosak susu sebelanga". Kerana nila setitik maka Perhimpunan Agung UMNO kali ini terpaksa membahas usul Raja dan Perlembagaan.

17. Dalam sejarah UMNO selepas merdeka, soal-soal yang berkaitan dengan Raja-raja tidak pernah dibahas. Sebabnya ialah sistem Raja Berperlembagaan dan Demokrasi Berparlimen tidak pernah dicabul oleh sesiapa. Selama 33 tahun kita merdeka, sistem ini telah berjalan dengan baik. Walaupun ada krisis perlembagaan pada tahun 1983, masih juga UMNO tidak membahas perkara-perkara yang menyentuh Raja-Raja walaupun pada masa itu perasaan tidak senang didapati di dalam mahupun di luar parti UMNO.

18. Oleh kerana kita membahas tajuk Raja dan Perlembagaan dalam konteks sistem Raja Berperlembagaan dan Demokrasi Berparlimen, amatlah penting kita faham dengan secukupnya makna Raja Berperlembagaan dan Demokrasi Berparlimen. Untuk ini kita harus rujuk kepada sejarah negara kita untuk mendapat pedoman.

19. Negeri-negeri Melayu sebelum dijajah mengamalkan sistem feodal di mana hanya keluarga Di-Raja dan pembesar-pembesar negeri sahaja yang terlibat dengan politik. Rakyat tidak mempunyai apa-apa peranan. Keadaan politik di negeri-negeri Melayu di zaman itu jarang stabil. Usaha menjatuhkan Raja- Raja Negeri Melayu berlaku sepanjang masa. Justeru itu negeri-negeri Melayu lemah dan rusuhan kerap berlaku, termasuk rusuhan oleh orang asing yang datang untuk mengaut kekayaan di negara ini.

20. Oleh sebab itu penjajah mudah campurtangan, mempengaruhi dan mengambilalih pemerintahan. Memang benar British dijemput dan diterima melalui perjanjian tetapi apabila British masuk, mereka begitu berkuasa

sehingga boleh menentukan siapa yang naik takhta dan siapa yang tidak. Raja terpaksa duduk di bawah telunjuk British terutama di negeri-negeri yang disekutukan. Namun British mengiktiraf bahawa negeri-negeri di Semenanjung, adalah negeri-negeri Melayu yang Beraja, dan wilayah seperti Pulau Pinang, Melaka, Dinding dan Pangkor adalah sebahagian daripada negeri-negeri Melayu yang berkenaan.

21. Inilah kedudukan negeri-negeri Melayu dan Raja-Raja Melayu semasa Jepun menakluk Semenanjung Tanah Melayu. Di masa pemerintahan Jepun kedudukan Raja-Raja adalah samar-samar. Yang jelas ialah Jepun berkuasa penuh dalam semua perkara walaupun mereka membenarkan soal agama dan adat istiadat Melayu ditentukan oleh orang Melayu.

22. Harapan orang Melayu ialah apabila British balik, jika pun tidak memberi kemerdekaan, keadaan status quo ante iaitu keadaan sebelum Jepun menakluki negeri-negeri Melayu dikembalikan dengan pentadbiran diletak di bawah British sementara negeri-negeri Melayu diiktiraf sebagai negeri-negeri Melayu yang Beraja dan bukan tanah takluk British secara langsung. Negeri-negeri Melayu adalah British Protectorates, iaitu negeri yang dilindungi oleh British dan bukan colony British.

23. Malangnya apabila Perang Dunia Kedua tamat, pihak penjajah British merancang untuk menakluk secara langsung negeri-negeri Melayu dan menjadikannya colony British yang dinamakan Malayan Union.

24. Dalam rancangan Malayan Union ini Raja-Raja Melayu dikekalkan hanya sebagai Ketua Agama Islam dan adat istiadat Melayu. Pemerintahan Malayan Union akan diambil sepenuhnya oleh pihak British.

25. Dalam keadaan di mana Raja tidak ada perhubungan sama sekali dengan rakyat dan rakyat pula tidak ada peranan dalam politik dan pemerintahan negeri-negeri Melayu, maka Raja-Raja Melayu tidak mempunyai tempat untuk bersandar atau untuk mendapat sokongan. Justeru itu apabila MacMichael mengugut tidak akan mengiktiraf mana-mana Raja yang tidak menandatangani penyerahan kuasa kepada British, Raja-Raja Melayu tidak mempunyai pilihan melainkan bersetuju dengan penyerahan negeri-negeri Melayu kepada Kerajaan British.

26. Penyerahan ini mungkin tidak dapat dibatalkan jika rakyat Melayu tidak secara terbuka dan menyeluruh bangun dan dengan keras menentang British. Rakyat Melayu mahu supaya Raja Melayu dikekalkan dan kedudukan orang Melayu sebagai warganegara tunggal di negeri-negeri Melayu diiktiraf oleh British. Setelah orang Melayu mengadakan tunjuk perasaan secara besar-besaran di seluruh negeri-negeri Melayu dan di Pulau Pinang serta Melaka dan mengambil lain-lain tindakan, pihak British akhirnya terpaksa membatalkan rancangan menakluk secara langsung negeri-negeri Melayu.

27. Dengan itu Malayan Union digantikan dengan Persekutuan Tanah Melayu atau Federation of Malaya di mana kedudukan Raja-Raja berbalik semula

seperti kepada keadaan sebelum Jepun melanggar Tanah Melayu. Mereka tidaklah terlibat secara langsung dengan pentadbiran yang diletak di bawah Majlis Perundangan atau Legislative Council dan Pesuruhjaya Tinggi British mengetuai sebuah Executive Council yang berkuasa penuh.

28. Adalah jelas bahawa orang Melayu melalui UMNO telah berjuang untuk mengembalikan kedudukan Raja-Raja Melayu yang telah hilang setelah ditandatangani perjanjian Malayan Union. Selepas dari itu kemerdekaan diperjuangkan oleh UMNO yang disokong oleh hampir semua orang Melayu. Tanah Melayu yang merdeka yang diperjuangkan oleh UMNO dan orang Melayu adalah Tanah Melayu yang masih mengekalkan Raja-Raja. Tidak ada niat sama sekali bagi UMNO untuk menghapuskan sistem Beraja. Yang diperjuangkan hanyalah bagaimana bagi mengekalkan Raja-raja tanpa mengenyahkan demokrasi. Dengan itu maka dibentuklah sistem Raja Berperlembagaan dan Demokrasi Berparlimen.

29. Justeru itu semasa kita UMNO menuntut kemerdekaan daripada British, kita telah mencapai kata sepakat dengan Duli-Duli Yang Maha Mulia Raja-Raja Melayu iaitu kita mengekalkan sistem beraja di Malaya (ketika itu) tetapi pemerintahan dikuasai oleh Kerajaan yang dipilih oleh rakyat. Sistem Raja Berperlembagaan British dijadikan contoh. Pemisahan Raja daripada Pemerintahan bertujuan memberi peranan kepada rakyat sendiri menentukan nasib mereka, iaitu menjadikan Malaya negara yang demokratik.

30. Pemerintahan oleh Raja semestinya tidak boleh demokratik kerana Raja tidak boleh ditukar. Sebaliknya pemerintahan yang diketuai oleh rakyat biasa yang dipilih melalui proses demokrasi boleh ditukar melalui proses yang sama. Sudah tentu jika seorang rakyat yang dipilih menerajui Kerajaan tidak menjalankan tugasnya dengan memuaskan atau melakukan apa-apa kesalahan, ia boleh disingkir atau didakwa di mahkamah. Pada kebiasaannya Raja tidak boleh dihadapkan ke mahkamah dan tidak boleh disingkir. Dengan itu Kerajaan oleh Raja tetap akan menjadi Kerajaan mutlak yang tidak demokratik.

31. Sebab itu sementara kita ingin mengekalkan Sistem Beraja, Raja tidak boleh diberi kuasa eksekutif. Raja Berperlembagaan, seperti konsep British, tidak terlibat secara langsung dengan pemerintahan tetapi Raja mempunyai peranan-peranan tertentu. Dalam sistem Raja Berperlembagaan di Malaysia, Raja bertindak atas nasihat Ketua Eksekutif, yang dipilih oleh rakyat, melainkan berkenaan dengan pembubaran Parlimen dan pemilihan Ketua Eksekutif itu sendiri, selain daripada perkara-perkara mengenai agama Islam dan adat. Dalam pemilihan Ketua Eksekutif, Raja tertakluk juga kepada pendirian wakil-wakil rakyat dalam Parlimen. Jika Raja memilih seorang yang tidak mendapat sokongan majoriti wakil rakyat, ia mungkin dijatuhkan melalui undi tidak percaya. Justeru itu ketua eksekutif, sama ada Menteri Besar atau Perdana Menteri, mestilah terdiri daripada seorang wakil rakyat yang mendapat sokongan daripada majoriti wakil rakyat. Biasanya pucuk pimpinan Parti yang mendapat majoriti dalam pilihanraya adalah orang yang lebih mungkin mendapat sokongan daripada majoriti wakil rakyat. Jika ia tidak dipilih dan seorang wakil rakyat yang lain dipilih oleh Raja, walaupun ia telah mengangkat sumpah jawatan, ia akan

jatuh apabila sahaja Dewan bersidang dan undi tidak percaya dibuat.

32. Dengan perkataan lain walaupun Raja boleh melantik Ketua Eksekutif Kerajaan, perlantikan ini tertakluk kepada pendirian wakil-wakil rakyat yang dipilih dalam pilihanraya.

33. Malaysia mempunyai Perlembagaan bertulis dan berbagai-bagai undang-undang yang menjelaskan kedudukan Raja-raja dan hak-hak rakyat. Tidak disebut secara khusus dalam Perlembagaan bahawa Malaysia mengamalkan sistem Raja Berperlembagaan dan Demokrasi Berparlimen. Tetapi peruntukan tertentu dalam perlembagaan dan undang-undang memberi kefahaman bahawa Raja di Malaysia adalah Raja Berperlembagaan dan sistem pemerintahan adalah menurut sistem Demokrasi Berparlimen. Tidak ada sistem undang-undang di mana-mana negara yang begitu lengkap sehingga tiap pihak tahu apa yang boleh dan apa yang tidak boleh dibuat. Jika apa yang tidak dilarang secara khusus bermakna dibenar, maka Raja dibenar berpolitik, bahkan mengundi dan menjadi wakil rakyat, Menteri Besar dan Perdana Menteri dalam sistem Demokrasi Berparlimen. Hanya yang ditegah dalam Perlembagaan secara khusus bagi Raja-raja ialah memegang jawatan yang bergaji dan berniaga.

34. Tetapi jika Raja Berpolitik dalam sistem demokrasi, maka Raja mestilah sanggup dicabar dan digugur. Jika ini boleh dibuat maka Raja sudah tidak menjadi Raja lagi dalam erti kata biasa. Sebaliknya di Malaysia kita menerima dan ingin kekalkan Raja yang tidak boleh disingkir oleh rakyat. Dengan itu, walaupun tidak ada larangan khusus dalam undang-undang supaya Raja tidak berpolitik, demi kesinambungan Sistem Beraja penyertaan Raja dalam politik adalah bercanggah dengan Sistem Raja Berperlembagaan dan Demokrasi Berparlimen.

35. Kefahaman mengenai perkara ini oleh semua pihak amatlah penting. Pengetahuan Sistem Raja Berperlembagaan dan Demokrasi Berparlimen memerlukan semua pihak mematuhi kepada bukan sahaja undang-undang yang bertulis tetapi juga kefahaman tentang konsep, semangat dan tradisi yang tidak ditulis.

36. Soalnya ialah bagaimana dapat kita memperingati semua pihak akan betapa pentingnya Perlembagaan, undang-undang, konsep, semangat dan tradisi dihormati. Apakah ini boleh dibuat melalui saluran yang ada tanpa bukti yang jelas bahawa perkara ini benar-benar sudah sampai kepada tahap yang merbahaya dan nasihat perlu diberi.

37. Di dalam keadaan di mana teguran sukar dibuat, dan reaksi terhadap sesuatu yang menyimpang daripada aturan-peraturan tidak boleh ditunjuk dengan jelas, maka amat sukar bagi meyakinkan pihak berkenaan akan betapa seriusnya keadaan.

38. Mengikut Akta Hasutan 1948, sebarang tindakan atau ucapan yang mempunyai kecenderungan hasutan terhadap seorang Raja boleh ditafsir sebagai hasutan. Sama ada sesuatu itu mempunyai kecenderungan menghasut

atau tidak, terpulang kepada mahkamah untuk membuat penilaian dan hukuman. Oleh kerana takut kepada tindakan undang-undang, maka perasaan kegelisahan mungkin dibendung dan tidak dinyatakan.

39. Oleh kerana tidak terdapat bukti yang jelas berkenaan kegelisahan yang melanda rakyat, maka perbuatan yang menimbulkan kegelisahan ini akan diteruskan dan mungkin meningkat. Dengan itu semakin lama semakin kuat perasaan kegelisahan sehingga ia meluap dan dengan tiba-tiba ia meletup. Pada ketika itu agak terlewat untuk menyekat gerakan keterlaluan. Inilah yang berlaku kepada beberapa masyarakat yang mengongkong pemikiran rakyat sehingga tiba-tiba tanpa apa-apa alamat pemberontakan berlaku.

40. Akta Hasutan juga melarang orang ramai daripada "kecenderungan menghasut" bukan sahaja terhadap Raja tetapi juga terhadap Kerajaan. Tetapi kerajaan bersikap terbuka kepada teguran terhadapnya. Kerajaan jarangkali mendakwa ke mahkamah sesiapa di bawah Akta Hasutan walaupun banyak dan kerapnya tuduhan dilempar terhadap Kerajaan oleh individu, kumpulan dan media yang boleh menimbulkan perasaan benci di kalangan rakyat terhadap Kerajaan iaitu mempunyai kecenderungan menghasut. Tuduhan yang tidak berasas, kononnya Kerajaan terlibat dengan rasuah, sudah tentu menyebabkan rakyat benci dan ingin menjatuhkan Kerajaan. Tetapi kerajaan yang ada sekarang tidak mengguna Akta Hasutan untuk menyelamatkan dirinya. Hanya apabila tuduhan- tuduhan ini jelas akan mencetuskan rusuhan dan huru-hara, barulah Kerajaan yang ada sekarang in mengambil tindakan.

41. Jelaslah bahawa walaupun Kerajaan boleh menggunakan Akta Hasutan untuk menutup mulut dan membendung sebarang kegiatan yang boleh menimbulkan kebencian kepada Kerajaan tetapi Kerajaan enggan menggunakan Akta Hasutan untuk berbuat demikian. Sebabnya ialah Kerajaan perlu menyedari akan perasaan rakyat dan kritikan rakyat terhadapnya. Jika tidak ada langsung kritikan kepada Kerajaan, maka apa juga kesalahan yang dibuat oleh Kerajaan akan diteruskan. Dengan itu perasaan dan kebencian rakyat terhadap kerajaan akan meningkat sehingga pada satu hari ia tidak dapat dikawal lagi dan akan menyebabkan pemberontakan untuk menjatuhkan Kerajaan.

42. Justeru itu walaupun ada Akta Hasutan, rakyat mestilah diberi kebebasan menegur dan teguran ini hendaklah dibuat dengan cara yang jelas. Jika hanya satu dua orang tertentu sahaja membuat teguran, ini mungkin dianggap sebagai pendapat mereka ini sahaja dan bukan pendapat rakyat umum. Rakyat, dan sudah tentu ahli-ahli UMNO, mestilah diberi peluang untuk menyuarakan secara terbuka akan apa-apa yang terbuku di hati mereka tanpa disekat terlalu sangat oleh Akta Hasutan.

43. Dalam Perlembagaan Persekutuan dan undang-undang Malaysia, Raja adalah bebas daripada tindakan undang-undang mengikut peruntukan berikut: Article 181(2) "No proceedings whatsoever shall be brought in any court against the Ruler of a State in his personal capacity" atau dalam Bahasa Malaysia "Tiada apa-apa perbicaraan boleh dibawa dalam mana-mana mahkamah

terhadap Raja bagi sesuatu Negeri atas sifat dirinya sendiri"

44. Namun ini tidak bermakna bahawa Raja bebas membuat secara sesuka hati. Kebebasan itu juga terhad mengikut kefahaman yang tidak bertulis. Kebebasan tidak bermakna Raja boleh mencuri atau membunuh atau melakukan berbagai-bagai jenayah yang ditegah bagi rakyat. Apabila kebebasan daripada tindakan undang-undang diperuntukan, kepercayaan ialah Raja tidak akan sengaja dan secara keterlaluan melakukan sesuatu yang dilarang oleh undang-undang. Mungkin sekali dua pelanggaran undang-undang dilakukan, masyarakat akan menutup mata. Tetapi jika dengan sengaja dan berkali-kali pencabulan undang-undang dibuat masyarakat tidak akan menerimanya.

45. Kadang-kadang yang melakukan kesalahan bukan sahaja Raja yang memerintah tetapi keluarga DiRaja. Oleh kerana menghormati Raja, maka kerap kali kesalahan ini dibiarkan begitu sahaja. Tetapi sikap yang ditunjukkan ini amatlah bahaya kerana perasaan yang dibangkitkan tidak dituju kepada anggota keluarga berkenaan sahaja tetapi juga kepada Raja. Secara langsung imej Raja terjejas.

46. Sedikit sebanyak Raja mempunyai pengaruh. Ada sahaja orang yang ingin menggunakan pengaruh itu. Oleh itu jika ada sesiapa yang menegur Raja demi memelihara kedudukan Raja, ada pula orang yang akan cuba mengambil kesempatan untuk menimbulkan kebencian Raja kepada orang yang menegur.

47. Dalam arena politik jika pihak yang bertanggungjawab menasihat Raja cuba menegur Raja, maka ini mungkin digunakan oleh musuh politik yang menegur untuk mendapat sokongan dan simpati Raja dengan tujuan menggunakan Pengaruh Raja dalam arena Politik.

48. Oleh kerana risiko ini, maka mereka yang harus menasihat Raja tidak memberi nasihat yang diperlukan. Dengan ini Raja tidak akan sedar tentang perasaan rakyat terhadap perbuatannya. Sekali lagi ini boleh menyebabkan Raja tidak menghentikan perbuatan itu. Dengan itu, walaupun Akta Hasutan dan adat menghalang rakyat daripada bertindak perasaan marah rakyat tetap akan meningkat. Ini mungkin akhirnya membawa kepada tindakan untuk menghapuskan Sistem Beraja.

49. Tujuan kita membahar secara terbuka tentang pencabulan Sistem Raja Berperlembagaan dan Demokrasi Berparlimen di Kelantan bukanlah untuk menukar Sistem Beraja di negeri itu atau untuk mengadakan revolusi. Niat dan tujuan kita ialah untuk memperingati pihak tertentu, awal-awal lagi, akan penyelewengan yang telah berlaku dan bahayanya penyelewengan ini. Kita yakin jika tidak ditegur, maka pihak berkenaan akan meneruskan perbuatannya dan ini mungkin akan menyebabkan teguran yang lebih keras yang akan memburukkan suasana, atau ia mungkin akan menyebabkan tindakan oleh pihak-pihak yang terkilan yang tidak boleh dibendung dengan mudah.

50. Matlamat terakhir dan sebenar perbahasan kita ialah untuk menyelamatkan sistem Raja Berperlembagaan di Malaysia. Perlembagaan dan undang-undang

sahaja tidak boleh menyelamatkan apa juga sistem Kerajaan di mana-mana juga. Yang boleh menyelamatkan sesuatu sistem itu ialah hasil yang baik yang datang daripada amalannya, dan sokongan rakyat yang berterusan kepada sistem tersebut.